

Žaloba podaná 3. marca 2010 — Európska komisia/Rada Európskej únie**(Vec C-118/10)**

(2010/C 113/54)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Európska komisia (v zastúpení: V. Di Bucci, L. Flynn, K. Walkerová, A. Stobiecka-Kuik, splnomocnení zástupcovia)

Žalovaná: Rada Európskej únie

Návrhy žalobkyne

— zrušiť rozhodnutie Rady 2009/991/EÚ⁽¹⁾ zo 16. decembra 2009 o poskytnutí štátnej pomoci orgánmi Lotyšskej republiky na nákup poľnohospodárskej pôdy od 1. januára 2010 do 31. decembra 2013,

— zaviazat Radu Európskej únie na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Rada prijatím napadnutého rozhodnutia porušila rozhodnutie Komisie, vyplývajúce z návrhu primeraných opatrení v bode 196 usmernení pre poľnohospodárstvo z roku 2007 a z jeho bezpodmienečného prijatia Lotyšskom, ktorým sa Lotyšsko zaviazalo najneskôr do 31. decembra 2009 zrušiť existujúci systém pomoci na nákup poľnohospodárskej pôdy. Pod zámenkou mimoriadnych okolností totiž Rada v skutočnosti povolila Lotyšsku zachovať tento systém do konca účinnosti usmernení pre poľnohospodárstvo z roku 2007, teda do 31. decembra 2013. Okolnosti, ktoré Rada uviedla ako dôvody jej rozhodnutia zjavne nie sú mimoriadnymi okolnosťami, ktoré by odôvodňovali prijaté rozhodnutie a nepoškodzovali by rozhodnutie Komisie o tomto systéme pomoci. Na podporu svojej žaloby o zrušenie Komisia uvádza štyri žalobné dôvody:

a) Po prvé Komisia zastáva názor, že Rada nebola oprávnená konať na základe tretieho pododseku článku 108 ods. 2 ZFEÚ, pretože pomoc, ktorú schválila, bola existujúcou pomocou, ktorú sa Lotyšsko zaviazalo zrušiť do konca roku 2009, keď prijalo primerané opatrenia navrhnuté Komisiou.

b) Po druhé Rada zneužila svoju právomoc usilujúc o neutralizáciu rozhodnutia, že pomoc, ktorú Lotyšsko mohlo zachovať do konca roku 2009, ale nie po uvedenom dátume, by mohla byť zachovaná do roku 2013.

c) Následne podľa tretieho žalobného dôvodu, napadnuté rozhodnutie bolo prijaté v rozpore so zásadou lojálnej spolupráce, ktorá sa uplatňuje na členské štáty a tiež na inštitúcie. Svojím rozhodnutím Rada zbavila Lotyšsko povinnosti spolupráce s Komisiou, pokiaľ ide o primerané opatrenia týkajúce sa existujúcej pomoci na nákup poľnohospodárskej pôdy, s ktorými Lotyšsko súhlasilo v rámci spolupráce podľa článku 108 ods. 1 ZFEÚ.

d) Svojím posledným žalobným návrhom Komisia namieta, že Rada sa dopustila zjavne nesprávneho posúdenia, keď prijala záver, že existujú mimoriadne okolnosti, ktoré odôvodňujú prijatie schváleného opatrenia.

(¹) Ú. v. EÚ L 339, 22.12.2009, s. 34.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Marknadsdomstolen (Švédsko) 8. marca 2010 — Konsumentombudsmannen (KO)/Ving Sverige AB**(Vec C-122/10)**

(2010/C 113/55)

Jazyk konania: švédčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Marknadsdomstolen

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: Konsumentombudsmannen (KO)

Žalovaný: Ving Sverige AB

Prejudiciálne otázky

1. Má sa požiadavka „tým umožňuje spotrebiteľovi uskutočniť kúpu“ uvedená v článku 2 písm. i) smernice 2005/29 ⁽¹⁾ vykladať v tom zmysle, že výzva na kúpu existuje, ak sú dostupné informácie o propagovanom produkte a jeho cene, takže spotrebiteľ sa môže rozhodnúť, či ho kúpi, alebo sa vyžaduje, aby obchodná komunikácia tiež poskytovala skutočnú príležitosť kúpiť tento produkt (napríklad objednávkový formulár) alebo aby existoval prístup k takejto príležitosti (napríklad reklama mimo obchodných priestorov)?
2. Ak sa podľa odpovede na predchádzajúcu otázku vyžaduje existencia skutočnej príležitosti kúpiť produkt, má sa tým rozumieť, že takáto príležitosť existuje, ak obchodná komunikácia odkazuje na telefónne číslo alebo internetovú stránku, kde sa tento produkt dá objednať?
3. Má sa článok 2 písm. i) smernice 2005/29 vykladať v tom zmysle, že požiadavka týkajúca sa ceny je splnená, ak obchodná komunikácia obsahuje základnú cenu, teda najnižšiu cenu, za ktorú možno propagovaný produkt alebo kategóriu produktov kúpiť, pričom propagovaný produkt alebo kategória produktov sú dostupné v iných verziách alebo s iným obsahom za ceny, ktoré nie sú uvedené?
4. Má sa článok 2 písm. i) smernice 2005/29 vykladať v tom zmysle, že požiadavka týkajúca sa vlastností produktu je splnená, ak existuje slovný alebo vizuálny odkaz na produkt ⁽²⁾, teda že produkt je identifikovaný, ale nie je ďalej opísaný?
5. Ak je odpoveď na predchádzajúcu otázku kladná, platí to aj v prípade, ak sa propagovaný produkt ponúka v mnohých verziách, ale obchodná komunikácia ich označuje spoločným názvom?
6. Ak existuje výzva na kúpu, má sa článok 7 ods. 4 písm. a) vykladať v tom zmysle, že postačuje, aby boli uvedené iba niektoré hlavné vlastnosti produktu a aby obchodník navyše odkázal na svoju internetovú stránku, pokiaľ táto stránka obsahuje podstatné informácie o hlavných vlastnostiach produktu, cene a iných podmienkach v súlade s požiadavkou uvedenou v článku 7 ods. 4?

7. Má sa článok 7 ods. 4 písm. c) vykladať v tom zmysle, že na splnenie požiadavky týkajúcej sa ceny postačuje uviesť základnú cenu?

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 149, s. 22.

⁽²⁾ Pracovný dokument Komisie „Guidance on the implementations/application of directive 2005/29/EC on unfair commercial practices“, s. 47f.

**Žaloba podaná 10. marca 2010 — Európska komisia/
Helénska republika**

(Vec C-127/10)

(2010/C 113/56)

Jazyk konania: gréčtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Európska komisia (v zastúpení: M. Karanasou-Apostolopoulou a G. Zavvos)

Žalovaná: Helénska republika

Návrhy žalobkyne

— určiť, že Helénska republika si tým, že neprijala všetky zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu so smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2006/42/ES zo 17. mája 2006 o strojových zariadeniach a o zmene a doplnení smernice 95/16/ES ⁽¹⁾, alebo v každom prípade tým, že o nich neinformovala Komisiu, nesplnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z tejto smernice,

— zaviazat' Helénsku republiku na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Lehota na prebratie smernice 2006/42/ES do vnútroštátneho právneho poriadku uplynula 29. júna 2008.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 157, 9.6.2006, s. 24.